

bys kolleger at svare på, dvs. resten af Dansk Folkepartis gruppe, der sidder nede ved siden af hr. Skibby. Det er sådan set der, at jeg så har gjort opmærksom på, hvad jeg selv personligt mener, men i min ordførertale var jeg faktisk meget klar, med hensyn til at det med symbollovgivning, hvilket bl.a. også er et af regeringens argumenter, var det, som vejede tungest, og derfor sluttede jeg af med at sige, at et stort flertal i Venstres folketingsgruppe ville afvise beslutningsforslaget, mens et lille mindretal påtænkte at støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Det ændrer jo sådan set overhovedet ikke ved, at sagens kerne her er, at der eksempelvis sidder en lang, lang række borgere ude ved fjernsynsskærmene og prøver at følge med i, hvad det er, de forskellige partier på Christiansborg mener. Hvilket parti kan jeg måske som vælger have den største sympati for? Og hvad for en politik er det, der bliver ført?

Så kan ordføreren da ikke andet end at være enig med mig i, at det virker fuldstændig demotiverende for folkestyret, at man skal opleve ordførere, som taler imod deres egne partiers holdning til de konkrete lovforslag, der bliver fremsat her i salen. Det er det, vi er vidner til her i dag.

Derfor vil jeg gerne endnu en gang spørge ordføreren: Er det ikke fuldstændig tåbeligt, at man fra et så stort partis side – et parti med så mange medlemmer i de forskellige udvalg her i Folketinget – ikke har været i stand til at finde et eneste medlem i det udvalg, som har kunnet påtage sig en seriøs opgave, nemlig at gå herved i salen og hundrede procent loyalt over for sit parti at fremføre partiets politik frem for at gøre det her til en gang mismask? For det er det, vi er vidner til her; folk aner jo ikke, hvor de har Venstre i den her sag.

Kl. 13:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:46

Gitte Lillelund Bech (V):

Det er da beklageligt, hvis hr. Skibby ikke ved, hvor han har Venstre. Så skal jeg gøre det meget klart, og jeg skal gentage det for tredje gang: Et stort flertal i Venstres folketingsgruppe vil afvise beslutningsforslaget, mens et lille mindretal på-

tænker at støtte beslutningsforslaget. Det sagde jeg i min ordførertale. Nu har jeg så sagt det to gange som svar til hr. Skibby. Jeg tror ikke, at der er nogle ude ved tv-skærmene – og forhåbentlig heller ikke her i Folketingssalen – der er i tvivl om, hvad et flertal og et mindretal betyder. Et flertal betyder altså, at der er *flere* i Venstres folketingsgruppe, der vil afvise forslaget, end der vil sige ja, vil jeg sige til hr. Skibby.

Derfor: Med hensyn til at fremføre partiets politik vil jeg sige, at det synes jeg nu – med rette – nok jeg gør. Derfor vil jeg sige: Jeg sidder i Retsudvalget, det er derfor, jeg er ordfører, og jeg må tage det ad notam, hvis det er sådan, at mine partifæller i morgen siger: Gitte, du fremførte ikke partiets politik fra Folketingets talerstol. Men jeg tror nu nok, at jeg vil lade mine partifæller vurdere det, frem for at jeg vil lade hr. Skibby vurdere det.

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mogens Jensen som ordfører.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Danmark kunne i mange år bryste sig af at være i front med hensyn til ligestillingen mellem heteroseksuelle og homoseksuelle, da vi jo, som de fleste ved, var det første land i verden, hvor homoseksuelle i 1989 fik ret til at indgå registreret partnerskab. Siden er vi blevet overhalet af en hel del af vores søsterlande i Europa, f.eks. Holland, Belgien og sågar det katolske Spanien, hvor regeringerne har været langt mere engagerede i at opnå reel ligestilling og frisind i samfundet.

Hvis vi fortsat vil være et land, der over for omverdenen kan sige, at vi hylder ligestilling, og at vi hylder frisind som en bærende værdi i vores samfund, er det nødvendigt, at vi nu også langt om længe tager skridt til at sikre reel ligestilling for homoseksuelle på alle områder.

Derfor er det også et klart udgangspunkt for Socialdemokraterne, at vi ønsker total ligestilling for homoseksuelle. Det gælder retten til at indgå ægteskab på lige fod med heteroseksuelle, og det gælder også, som vi diskuterer det i dag, retten for registrerede partnere til at adoptere danske og udenlandske børn efter nøjagtig de samme procedurer og godkendelseskrav, som gælder for alle andre.

Loven om registreret partnerskab blev jo ændret i 1999, således at det blev muligt for par i re-